उत्तरब्राष्ट्राणे सकलपुरुषवर्तिमनावाकप्राणचन्नुः श्रोत्रकर्माग्निवृत्तिसम्पाद्यचित्याग्निविषया उपासना वन्यने ॥ सर्वेषामिन्द्रियाणां मनसः प्रामुख्यात्तत्सम्पाद्यमग्रिं प्रस्तातुं मनसः स्व-रूपं तत्सृष्टिं चाह ॥१॥ तन्मन म्रात्मानं स्वकारणं परमात्मानं स्वस्वरूपं वा म्रन्वैकृत्। ततः पर्यालाचनं कुवा प्रामूर्कत् मूर्का माहसमुक्रययाः (! धा° ७. ३२.) समृक्तिं बभूव । [पु-रूषस्य शतसंवत्सरिमतः स्रायुषि षट्रितंशत्सहस्राणि दिनानि भवति तत्रैकैकिस्मिन्नाग्नेया म-नोवृत्तिः तासु चाग्निवमाराप्यते] तन्मनः कर्तः एतावत्संख्याकानकानर्चनीयान् मनामया-न्मनउपादानकान् मनश्चितः मनसा चोयमानान्मनःसम्पाद्यानात्मनोऽग्रोनपश्यत् । एतस्य मनश्चिता श्वाः क्रियामयाग्निप्रकरणमुपमृद्य (? मृद्य Cod.) स्वातत्व्यं प्रतिपत्तं मनाव्यापारिक-यावयवमनुबध्नाति ते मनसेत्यादिना तेऽग्रया मनसैवाधीयत म्राधाने मनोव्यापार एव का-रणम् एवं चयनग्रहणस्तुतशस्त्रादिकरणं केवलं मनोव्यापारसिद्धम् । तेषामग्रोनां सा कृतिः तत्करणं भवति तानग्रोनेवाद्धति भूतानोति सर्वत्र सम्बध्यते । एतावतो वै मनस इति मनोमयषद्त्रिंशत्सहस्रसंख्याकाग्रय एव मनसा विभूतिः महिमा विसृष्टिविविधा विभक्ता मुष्टिः । पुनर्प्यस्य मनश्चिताऽग्नेः (ग्निः Cod.) क्वेवलविद्यामयवेन स्वातत्व्यं वक्तं क्रियामय-स्याग्नेमीहात्म्यं (तम्य Cod.) मनामयेऽतिदिशति तेषामेकैक एवेति म्रसी पूर्व इति पदाभ्या-मिष्ठकाचिता । ग्रीविवच्यते स यावान् परिश्रिया बुष्मतीलाकम्पृणाभेदेना हो रात्रतनमुद्धर्तध्यानेन च यत्परिमाणः तेषां षट्रत्रिंशत्सहस्रसंमितानामग्रीनां मध्ये एकेकाऽग्रिरपि तावान् तत्परि-माणा ध्येयः म्रनेन क्रियामयस्याग्रेमीहात्म्यस्य ज्ञानं (न Cod.) यत्तन्मनामयऽएवेति सूत्रि-तम् (सूचितम्?) । एवम्तरे वाक्चिदादयोऽग्रिचित्पर्यनाः षट् पर्याया व्याख्येयाः तत्र वा-गादिसम्पाद्यानग्रोन्दर्शयितुं तत्तत्पर्यायादै। तस्य-तस्योत्पत्तिरुक्ता ॥१॥ श्रोत्रेण सृष्टं कर्म प्रा-णानभिसममूर्कत् म्रभिव्याप्नात् इदं संदेखमन्नप्राणाश्रयं शरीरमुद्दिश्य समुक्कितं बभूव स्व-उइति ॥ ॰ ॥ कर्मसकाशादाविस्तरां स्पष्टः ॥ १० ॥ एतेषां मनश्चित्प्रमुखाग्नीनां सर्वेषां स्वतन्त्र-विद्यामयवापोद् बलकानि श्रुतिलिङ्गवाक्यान्युदाहरति । विद्याचित एव विद्ययेव धोयमानाः व्यकारश्रातः कर्माङ्गवं व्यावर्तयति ॥ १२॥ ५ [३] ॥ ५॥

उत्तरब्राख्यणे भूम्यादिलोकत्रयादित्यनचत्रकृन्दःसंवत्सरात्मा[पः] चित्याग्रिह्यवेनोपासनीया उच्यते । स्रत एव लोकादेः परिश्रिधतुष्मतोपश्रुपुरोषसमिदादिसामान्यधर्मवर्णनम् । स्रत्र केवलियाविधिवे शब्दस्य तात्पर्यं लच्यते न श्रुद्धकर्माङ्गविधिवे तथा हि स्रस्मित्रव ब्राख्यणे विद्यया तदारोहत्तीत्यनेन श्लोकेन (कं १६०) केवलकर्मनिन्दापुरःसरं विद्याप्रशंसा ॥ स्रग्निना सर्वे सम्पन्नाः स्वव्यापारदचा भवति यथा चित्याग्निलोकम्पृणेष्ठकाभिः सम्पूर्णः । य एवं भूलोकं चित्याग्नित्तपं वेद स लोकम्पृणाभूतमेनं लोकाधिष्ठातारमग्निमेव सम्पद्यते तदात्मको भवति ॥१॥ स्रत्नित्तं परेण परस्तादत्तरश्रत्यर्थः बावापृथिवो संयुक्ती (!) भवतः ॥१॥ कोश्नः पेठिका समुब्जितः सम्पिहितः ॥१॥ त्रिंशत्नचत्रः स स्रात्मा मध्यदेहः । दे नचत्रे प्रतिष्ठा पादत्तप्रेण । दे नचत्रे प्राणाः चनुरादिप्राणानां दन्दशोऽवस्थानात् । दे नचत्रे शिराह्यपम् षद्विश्वंश्याविति स्त्रोलिङ्गवचनमिष्ठकाभिप्रायेण ॥५॥ नचत्रोपनचत्रसंख्यां बृहत्यान्तमा स्तीति । स्वर्गस्वादित्य इति गम्यते एकविश्रातिसंख्यापूरकः । एकविश्रातिस्ताित्रन